

## Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Ίδετε οί Χριστομάχοι, καί σύνε-τε οί άσεβεΐς· πώς έκ γυμνών όστέ-ων, ίάσεις πηγάζουσι;» ψάλλει σή-μερα ή Έκκλησία μας επί τή με-τα-κομιδῇ τών ιερών λειψάνων του έν άγίοις πατρός ήμών Λου-κᾶ, άρχιεπισκόπου Συμφερου-πό-λεως του ίατρού καί θαυμα-τουρ-γοϋ, άπό τή Συμφερούπολη τῆς Κριμαΐας στήν Ίερά Μο-νή τῆς Παναγίας Δο-βρᾶ.

Καί καλεΐ καί προσκαλεΐ όλους εκείνους πού πολεμοϋν τόν Χρι-στό, πού άμφισβητοϋν τή Θεό-τητα καί τήν παρουσία του νά συνε-τι-σθοϋν καί νά συνειδητο-ποιή-σουν τήν πλάνη τους καί νά πιστεύσουν στόν Χριστό.

Ποιό εΐναι όμως τό έπιχείρημα τό όποϊο χρησιμοποιεΐ ό ποιητής τῆς Έκκλησίας γιά νά τούς πείσει γιά τήν άλήθεια τών λεγομένων του; Ποιός εΐναι ό λόγος γιά τόν όποϊο οί άνθρωποι θά πρέπει νά πιστεύ-σουν τή δύναμη καί τήν άλήθεια του Χριστοϋ;

Τά έπιχειρήματά του δέν εΐναι λέξεις, δέν εΐναι λόγια, γιατί τά λό-για εύκολα άμφισβητοϋνται καί γρήγορα βρίσκουν αντίλογο. Τά έπιχειρήματά του εΐναι πράξεις, εΐ-ναι έργα, εΐναι θαύματα. Εΐναι τά θαύ-ματα τά άναρίθμητα, του τι-μω--μένου άγίου Λουκᾶ, τά όποϊα συμβαίνουν καθημερινά, χωρίς νά περιορίζονται άπό τόν τόπο καί τόν χρόνο. Εΐναι οί θεραπεΐες ποικίλων άσθε-νείων πού έπιτελεΐ ό άγιος ίατρός Λουκᾶς, άκόμη καί σέ ανθρώπους πού δέν τόν γνω-ρίζουν, άκόμη καί σέ ανθρώπους πού δέν έχουν έπι-καλεσθεΐ τή βοή-θεια καί τή χάρη του. Εΐναι οί ίάσεις, οί όποϊες έπι-τελεΐ ό άγιος καί θεραπευτής Λου-κᾶς καθημε-ρινά, καί έδῶ στήν Ίερά Μονή μας, διά τών άγίων καί χαριτοβρύ-των λειψάνων του, στους άδελ-φούς μας οί όποϊοι προσ-τρέχουν σ' αύ-τόν καί ζητοϋν νά τούς σώσει άπό τίς άσθένειες πού τούς ταλαι-πω-ροϋν.

“Όλα αύτά τά θαύματα, όλες αύ-τές οί θεραπεΐες καί οί ίάσεις πού προσφέρει ό άγιος Λουκᾶς, καί τών όποίων καθιστοϋν καί έμᾶς κοινωνούς οί εύεργετηθέντες άδελ-φοί μας, άποτελοϋν τά άκα-τα-μάχητα έπιχειρήματα γιά τή δύναμη τῆς χάριτος του Χριστοϋ. Γιατί διαφορετικά «πώς έκ γυ-μνών όστέων, ίάσεις πηγά-ζουσι;» Πώς άπό όστᾶ ξηρά καί νεκρά μπορεΐ νά πηγάξει ή ζωή;

Αύτά τά θαύματα, τά πολλά καί τά υπέροχα, εΐναι ή άπόδειξη τῆς άληθείας τῆς πίστεώς μας, τῆς πίστε-ως στόν Χριστό χάριν τῆς όποΐας ό άγιος Λουκᾶς υπέμεινε πολυώδυνα καί πολυετῇ βασανι-στήρια, φυλακίσεις, έξορίες καί δοκιμασίες, γιατί τό άθεο καθε-στώς τῆς έποχῆς εκείνης δέν μπο-ροϋσε νά άνεχθεΐ τήν πίστη στόν Χριστό καί έπεδίωκε μέ κάθε τρό-πο νά τήν ξεριζώσει άπό τίς ψυχές τών ανθρώπων. Δέν μπορούσε νά άνεχθεΐ τήν πίστη σέ τέτοιο βαθμό, ώστε ένοχλεΐτο άκόμη καί άπό τήν εικόνα τῆς Παναγίας, τήν όποία ήθελε νά έχει πάντοτε στό χειρουργεΐο ό άγιος Λουκᾶς γιά νά προσεύχεται καί νά άντλεΐ δύναμη πρίν νά άρχίσει τήν επέμβαση στόν άσθε-νῆ του.

Καί αύτή ή εικόνα τῆς Κυρίας Θεοτόκου άπο--τέλεσε άφορ-μή νά άρχί-σουν οί διώξεις τών κυβερ-νώ-ντων έναντίον του, διώ-ξεις τίς όποϊες ό άγιος Λου-κᾶς, ό διάσημος αύτός καθηγητής τῆς Ίατρικῆς καί άργότερα έπίσκο-πος, όχι μόνο υπέ-μεινε μέ καρτερία καί γεν-ναι-ότητα, αλλά έφθασε καί στό ση-μεΐο νά όμολογεΐ «άγάπησα τό μαρτύριο». Γιατί τό μαρτύριο πού υπέμεινε γιά τήν άγάπη του Χρι-στοϋ τόν εξάγνισε καί τόν άγία-σε καί του

ἔδωσε τόση χάρη καί παρ-ρησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὥστε τό ἱερό λείψανό του νά ἐπιτελεῖ ἀναρίθμητα θαύματα, διά τῶν ὁποίων ἀπαλλάσσει τούς ἀνθρώ-πους ἀπό τόν πόνο τῆς ἀσθενείας τους καί ἐνισχύει τήν πίστη τους στόν Θεό.

Καί αὕτη ἡ ἀπάντηση πού ἔδιδε καί δίδει ὁ ἅγιος Λουκᾶς διά τῶν θαυμάτων, τά ὁποῖα ἐνεργεῖ, στούς Χριστομάχους καί ἀσεβεῖς, εἶναι ἡ ἀπάντηση καί ὅλων τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι ἡ ἀπά-ντη-ση καί τῆς συνεορταζομένης ἁγίας ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας, ἡ ὁποία ἐδιώχθη καί αὕτη ἀπό τόν Χριστομάχο καί ἀσεβῆ εἰκονομάχο αὐτοκρά-τορα Λέοντα, ἐπειδὴ ἀντέ---δρασε στήν προσπάθειά του νά ἀπομακρύνει τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν Χαλκῇ πύλη, γιά νά μήν τῆς ἀποδίδεται ἡ ὀφειλό-με--νη τιμή στήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ-Λόγου, ὁ ὁποῖος ἐνανθρώπησε γιά τή σωτηρία μας.

Ἔτσι καί ἡ ἁγία Θεοδοσία, ὅπως καί ὁ ἅγιος Λου-κᾶς, ὁμολόγησε τήν πίστη της ἐνώ--πιον τῶν χρι-στο-κατηγόρων δι--κα-στῶν της καί ὁδηγήθηκε στό μαρτύριο, γιά νά λάβει τόν στέφα-νο τῆς ἀφθαρσίας καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἐπι-τελεῖ διά τῶν ἱερῶν της λει-ψάνων καί τοῦ ἐλαίου τῆς καν-δήλας της ἀναρί-θμη--τα θαύματα καί ἰάσεις ποικί-λων νό-σων σέ ὅσους προσέτρεχαν στή σορό της καί τήν παρακα-λοῦ-σαν νά τούς χαρίσει τή θερα-πεία.

Ὅλα αὐτά τά θαύματα τῶν ἁγίων μας καί ἰδιαιτέρως τοῦ ἁγίου Λου-κᾶ, πού τόν ἔχουμε ἀνάμεσά μας καί τόν αἰσθανόμεθα ζωντα-νό δί-πλα μας, νά θεραπεύει ἐδῶ τούς ἀδελ-φούς μας καθημερινά, ἄς στη-ρίζουν καί ἐμᾶς πού τόν τιμοῦ-με, στήν πίστη μας στόν Χριστό, ἄς μᾶς ἐνισχύουν γιά νά μπορούμε νά ἀντιμετωπίζουμε τίς προκλήσεις τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀθεΐας, οἱ ὁποῖες ἐμφανίζονται μέ διάφορες μορφές καί μέ πολλούς τρόπους καί στίς ἡμέρες μας, καί ἐσχάτως, μέ ἀφορμή τούς περιορισμούς πού ἐπέβαλε ἡ πανδημία πού ἐπληξε καί τήν πατρίδα μας, μέ τήν ἀμφι-σβήτηση τῆς ἱερότητας τοῦ μυστη-ρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Ἄς μήν παρασυρόμεθα ἀπό ὅσα λέγο-νται γύρω μας, ἀκόμη καί ἀπό ἐπί-σημα χεῖλη, ἀλλά ἄς μένουμε ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πί-στη μας στόν Θεό, ὁ ὁποῖος ἀνα-δεικνύει τούς ἁγίους του σέ κάθε ἐποχή καί ἀκόμη καί στίς ἡμέρες μας καί τούς δοξάζει διά τῶν ἀνα-ριθμήτων θαυμάτων, τά ὁποῖα ἐνερ-γοῦν διά τῆς χάριτός του τά ἱερά λείψανά τους. Ἄς τόν εὐ-χαριστοῦμε καί ἄς τόν δοξά-ζουμε, τιμώντας καί δοξάζο-ντας τούς ἁγίους, τιμώντας καί δοξάζοντας καί τόν ἅγιο Λουκᾶ, τόν ἱατρό καί θεραπευτή, τόν ὁποῖο ἐορτάζουμε σήμερα καί αὔριο ἐδῶ στήν Ἱερά Μονή μας καί στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό του.

Στήν ἀρχή τῆς ὁμιλίας μου προέταξα τούς στίχους αὐτοῦ τοῦ ὕμνογράφου: «Ἴδετε οἱ Χριστομάχοι, καί σύνε-τε οἱ ἀσεβεῖς· πῶς ἐκ γυμνῶν ὀστέ-ων, ἰάσεις πηγάζουσι;» Καί τό λέγω αὐτό, διότι τήν περασμένη Τρίτη, μετά ἀπό τήν Παράκληση πού κάθε Τρίτη τελοῦμε ἐδῶ στόν ναό τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, παίρνοντας τό ἱερό λείψανο γιά νά τό μεταφέρουν οἱ πατέρες στό μοναστήρι, γιά πρώτη φορά μετά ἀπό τόσα χρόνια βγῆκε τέτοια εὐωδία! Καί ὄχι μόνο εὐωδία ἄρρητη ἀλλά καί μύρο ἀπό τό λείψανο τό ὁποῖο προσκυνοῦμε, τό λείψανο τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Ἄς ἔρθουν αὐτοί οἱ ἄπιστοι νά μᾶς ποῦν πῶς ἀπό αὐτά τά γυμνά τά ὀστέα βγαίνει τέτοια εὐωδία, βγαίνει τέτοιο μύρο. Ὅλα ὅμως αὐτά γίνονται γιά μᾶς, γιά νά μᾶς στηρίζουν στήν πίστη, γιά νά μᾶς ἐνισχύσουν τή βεβαιότητα ὅτι ὅσοι καί νά βάλλουν ἐναντίον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος δέν μπορούν νά

ἐπιτύχουν τίποτε. Ὅσο πολεμοῦν, τόσο πιά δυνατή θά γίνεται ἡ Ἐκκλησία καί τόσο περισσότερη χάρη θά ἔχουμε ἀπό τόν Πανάγιο Θεό καί τούς Ἁγίους. Ἀμήν